

ad § 10.

Bestemmelsen i denne Paragrafs Slutning, hvorefter Politimesteren kan overlade Bjærgeren Gods, hvis Værdi ikke overstiger 10 Kr., vil efter Ministeriets Mening ifølge Forslagets øvrige Bestemmelser kun aldeles undtagelsesvis kunne komme andre til gode end Strandfogden og den, som bjærger Gods i Søen, og for saa vidt næppe berøre den private Forstrandsejers Interesser, men under Muligheden af, at dette kunde ske, vil Ministeriet ikke finde noget at erindre imod, at Bestemmelsen indskrænkes til Gods, som ellers vilde tilfalde Staten.

ad § 11 og § 13.

Da Bjærgningen som oven for ad § 4 bemærket i og for sig ikke tilkommer Forstrandsejeren, maa saa vel selve Bjærgningen som den Omgang, der derefter bliver at iagttage med Hensyn til Godset i den sig mulig meldende Ejers Interesse, i det hele følge de Regler, som det i den strandedes Interesse anses fornødt at kræve iagttagne, og der kan derfor efter Ministeriets Mening ikke være Spørgsmaal om, at der med Hensyn til Vortsalg af strandet Gods skulde gælde forskellige Regler for de private og for Statens Forstrande. Af den samme Grund kan Ministeriet lige saa lidt finde de i Forslagets § 13 indeholdte Bestemmelser stridende imod de private Forstrandsejers Ret, og for saa vidt disse Bestemmelser ikke kunne forenes med de af Andrageren udstedte Arvefæstestøder paa Andele, i den ham tilkommende Ret, maa man anse dette som en Følge af, at han ved Udstedelsen har overkredet den ham som Forstrandsejer tilkommende Besøvelse.

Medens Ministeriet saaledes med den oven for angivne Undtagelse ikke kan skønne, at det foreliggende Andragende med Føje stiller Krav til Ændringer i det foreliggende Lovforslag, vil Ministeriet da de Betragtninger, som have ledet til Bestemmelserne i Forslagets § 4 om Oprettelse af Bjærgelav, erkendes ikke i det hele at finde fuld Anvendelse paa de private Forstrande, dog ikke finde noget at erindre imod, at der tages et i Billighedsbetragtninger grundet Hensyn til faktisk bestaaende Tilstande, som ikke have affødt Ulemper, og at derfor Forslagets § 4 indertages en dertil sigtende Begrænsning, for saa vidt dette kan forenes med de Interesser, det offentlige har at være tage.

I Henhold til ovenstaaende, og idet Ministeriet endnu tilføjer, at samme ikke er fundet at indlade sig paa Forhandlinger om Erhvervelse af de private Forstrande eller nogen Erstatning til disses Ejere eller dem, til hvilke de maatte have overdraget nogen Del af deres Ret, skal Ministeriet indskrænke sig til at anmode det ærede Udbalg om til 2den Behandling af Forslaget til Strandingslov at stille følgende Ændringsforslag:

Til § 4.

1) I Slutningen af første Stykke tilføjes: „Paa de private Forstrande blive saadanne Bjærgelav dog kun at oprette, for saa vidt det af Justitsministeriet findes fornødt“.

Til § 10.

2) I næstsidste Linie efter „Bragods“ tilføjes: „som ellers vilde tilfalde Staten“.

J. Wellmann.

Edert

Lit Landsstingets Udbalg angaaende Forslag til Strandingslov.